

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 121.763 van 16 juli 2003  
in de zaak A.138.959/XIV-15.885.**

In zake :

1. XXX,  
2. XXX,  
3. XXX,  
die woonplaats kiezen bij  
Advocaat L. DENYS,  
kantoor houdende te 1030 BRUSSEL,  
Paleizenstraat 154

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

-

**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 20 september 1961, XXX, geboren op 17 december 1959 en van XXX, geboren op 24 juni 1983 en allen van Joegoslavische nationaliteit, op 11 juli 2003 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 1 juli 2003 waarbij de aanvraag van verzoekers om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekers ter kennis gebracht op 10 juni 2003;

Gelet op de beschikking van 14 juli 2003 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 14 juli 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 16 juli 2003 om 10.15 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. DENYS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1 Verzoekers, allen van Joegoslavische nationaliteit, komen in België binnen op 31 december 2000 en verklaren zich op 3 januari 2001 vluchteling.

1.2. De gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken neemt op 3 januari 2001 de beslissingen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Verzoekers stellen op 8 januari 2001 bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dringend beroep in tegen voormelde beslissingen van de gemachtigde van Minister van Binnenlandse Zaken. Op 2 februari 2001 neemt de Commissaris-generaal de beslissingen tot bevestiging van de beslissingen van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.4. Tegen de bevestigende beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen van 2 februari 2001 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, is een beroep tot nietigverklaring ingediend op 23 februari 2001. Dit beroep tot nietigverklaring werd verworpen bij arrest nr. 113.988 van 20 december 2002 op grond van artikel 37 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

1.5. Op 28 februari 2002 dienen verzoekers een eerste aanvraag in om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15

december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Deze aanvraag wordt op 4 september 2002 door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken onontvankelijk verklaard wegens ontstentenis van de wettelijk vereiste buitengewone omstandigheden die de aanvraag in België van dergelijke machtiging kan rechtvaardigen.

1.6. Op 17 maart 2003 dienen eerste en tweede verzoekers een tweede aanvraag in om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet. Op 24 maart 2003 dient derde verzoekster eveneens een aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf in.

1.7. Op 2 juli 2003 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken de bestreden beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf onontvankelijk wordt verklaard, wegens ontstentenis van de wettelijk vereiste buitengewone omstandigheden die de aanvraag in België van dergelijke machtiging kan rechtvaardigen. Tevens worden verzoekers er in de bestreden beslissing op gewezen dat zij dringend het grondgebied dienen te verlaten. Er dient in deze op gewezen te worden dat verzoekers reeds onder een definitief bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten staan, en dit sinds het voormeld arrest van de Raad van State van 20 december 2001 waarbij hun beroep tot nietigverklaring van de bevestigende beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen van 2 februari 2001 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, werd verworpen.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat, betreffende de eerste voorwaarde, verzoekers aanvoeren dat de bestreden beslissing zonder verwijl dient geschorst te worden daar zij anders riskeren op korte termijn van hun vrijheid beroofd te worden, en dat het niet mogelijk is met de gekende lange duur van verscheidene maanden die de procedure in gewone schorsing in beslag neemt, om tijdig het schorsingsarrest te bekomen, en dat om deze reden het aanwenden van de procedure in uiterst dringende noodzakelijkheid aangewezen is, dat zij nu geen OCMW-steun meer genieten, wat hun recht op het leiden van een menswaardig bestaan, zoals gewaarborgd door artikel 23 van de Grondwet, in het gedrang brengt en zij enkel tijdelijk steun en onderdak genieten bij een kloosterorde, maar dat deze toestand slechts tijdelijk kan aangehouden worden, en dat hieraan enkel zo snel als

mogelijk een einde kan gesteld worden door het horen bevelen van de schorsing daar deze schorsing van de bestreden beslissing de verwerende partij zal nopen de buitengewone omstandigheden aan te nemen en naderhand, daar verzoekers niet, en zelfs niet tijdelijk kunnen terugkeren naar Servië, hun land van herkomst, hun aanvraag gegrond dient te worden bevonden, en zij als dusdanig gemachtigd dienen te worden tot verblijf, dat de raadsman van de verzoekende partijen ter terechtzitting hieraan toevoegt dat het inmiddels definitief geworden bevel waaronder verzoekers reeds sinds december 2001 staan, niets afdoet aan het belang dat verzoekers hebben bij het instellen van onderhavige vordering, en niet in de weg staat dat de Raad van State alsnog zou onderzoeken of een eventuele, al dan niet gedwongen terugkeer naar het land van herkomst een schending uitmaakt van artikel 3 van het EVRM, en dat wanneer de Raad van State zou statueren, gelet op het definitief karakter van de voormelde bevelen, dat tot een dergelijk onderzoek niet meer kan worden overgegaan, verzoekers niet de door artikel 13 van het EVRM gewaarborgde toegang tot de rechter hebben kunnen genieten, wat een schending van voormeld artikel 13 van het EVRM zou uitmaken;

2.2. Overwegende dat, betreffende de door verzoekers raadsman ter terechtzitting opgeworpen vraag naar het belang dat verzoekers dienen te betonen bij het instellen van onderhavige vordering, het gegeven dat hun aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard, op zich volstaat om het wettelijk vereiste belang aan te nemen; dat, betreffende de ontvankelijkheid van de vorderingen met betrekking tot de bevelen om het grondgebied van het Rijk te verlaten, dient te worden vastgesteld dat deze inmiddels definitief zijn geworden door het arrest van de Raad van State van 20 december 2001; dat de enkele vermelding in de bestreden beslissing die luidt ‘Bijgevolg dienen betrokkenen dringend het Belgisch grondgebied te verlaten.’, niet toelaat om de vordering ontvankelijk te verklaren in zoverre ze gericht is tegen de op 3 januari 2001 genomen verwijderingmaatregelen, die, zoals hiervoor reeds uiteengezet definitief zijn geworden;

2.3.1. Overwegende dat de uiterst dringende procedure tot schorsing een uitzonderlijk en ongewoon karakter heeft vermits erdoor de rechten van verdediging van de verwerende en tussenkomen partijen tot een minimum worden beperkt en het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State wordt verstoord; dat verzoekers dan ook duidelijke feiten en gegevens dienen aan te brengen die het direct aannemelijk maken dat de schorsing onmiddellijk moet worden bevolen; dat dit in het bijzonder inhoudt dat verzoekers de uiterst dringende noodzakelijkheid op tweeledige wijze en met concrete gegevens dienen te rechtvaardigen: dat, enerzijds dient te worden aangetoond dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone procedure te laat zal komen en, anderzijds, dat niet onredelijk lang met het indienen van het verzoekschrift werd gewacht;

2.3.2. Overwegende dat, gelet op het feit dat de bestreden beslissing ter kennis werd gebracht op 9 en 10 juli 2003 en het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd ingediend op 14 juli 2003, verzoekers voldoende diligent zijn opgetreden bij het indienen van hun verzoek;

2.3.3. Overwegende dat, anderzijds, verzoekers niet verantwoorden waarom de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone procedure te laat zal komen; dat verzoekers zich beperken tot de vermelding dat zij in de bestreden beslissing verzocht worden om dringend het grondgebied te verlaten en dat, indien zij hieraan vrijwillig geen gevolg geven, zij administratief kunnen opgesloten worden gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel;

2.3.4. Overwegende dat naar aanleiding van de bestreden beslissing door de verwerende partij geen nieuw bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten werd genomen; dat in de bestreden beslissing betrokkenen er enkel op gewezen worden dat ze dringend het Belgisch grondgebied dienen te verlaten en hun aandacht wordt gevestigd op de bevelen om het land te verlaten die ze naar aanleiding van de afwijzing van hun asielaanvragen hebben gekregen en die ze nog steeds gehouden zijn uit te voeren;

2.3.5. Overwegende dat niets erop wijst dat de verwerende partij naar aanleiding van de bestreden beslissing een verwijdering of repatriëring van betrokkenen in het vooruitzicht stelt; dat ze niet verblijven in een gesloten opvangcentrum, maar op een zelf gekozen adres; dat de vraag van de Minister van Binnenlandse Zaken aan de burgemeester of betrokkenen nog in zijn gemeente verblijven op zich niet doet blijken dat een gedwongen uitvoering van de destijds genomen bevelen op til is;.

2.4.1. Overwegende dat verzoekers daarnaast aanvoeren dat ze sedert januari 2003 geen steun meer ontvangen van het OCMW en dat hen slechts tijdelijk gratis onderdak wordt geboden;

2.4.2. Overwegende dat het feit dat verzoekers geen OCMW-steun meer ontvangen niet het gevolg is van de bestreden beslissing, doch van de definitieve afhandeling van hun asielaanvragen; dat zelfs indien de voorliggende schorsing wordt ingewilligd zulks niet meebrengt dat hen opnieuw onmiddellijk OCMW-steun zal worden toegekend;

2.5. Overwegende dat verzoekers de uiterst dringende noodzakelijkheid bijgevolg niet aantonen; dat dienvolgens niet voldaan is aan de eerste van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De kosten worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien juli tweeduizend en drie, door :

|        |               |                       |
|--------|---------------|-----------------------|
| de HH. | D. MOONS,     | wnd. kamervoorzitter, |
|        |               | staatsraad,           |
|        | K. VANHOUTTE, | griffier.             |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**K. VANHOUTTE.**

**D. MOONS.**